

वा ० रा ०

॥ ४३ ॥

यदीति ॥ राज्ञा त्वयाच मदुक्तकृतेः सशपथं प्रतिज्ञातत्वादिति भावः ॥ ३४ ॥ सन्निदेशो पितृप्रतिज्ञासंपादने ॥ ३५ ॥ अभिषेचनं अभिषेकोपकरणं ॥ ३६ ॥ अभिषेकं तदुपकरणं ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ एतेन वरद्वयप्रदानेन निमित्तेन ॥ ३९ ॥ सत्येन सत्यपरिपालनेन ॥ ४० ॥ शोकं तस्य सूचकं विकारं न प्रविष्यथेच मनसेति शेषः ॥ राजा च ॥ राजा तु पुत्रव्यसनाभितप्तः ॥ भावितद्वियोगव्यसनेनाभितप्तो बभूवेति शेषः ॥ ४१ ॥ इति रामाभिरामेश्रीरा० ति० वा० आ० अ० अष्टादशः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥

अ० का०

यदिसत्यप्रतिज्ञं त्वं पितरं कर्तुमिच्छसि ॥ आत्मानं च नरश्रेष्ठममवाक्यमिदं शृणु ॥ ३४ ॥ सन्निदेशोऽपि तु स्तिष्ठत्यथानेन प्रतिश्रुतं ॥ त्वयारण्यं प्रवेष्टव्यं न ववर्षाणि पंच च ॥ ३५ ॥ भरतश्चाभिषिच्येत यदेतदभिषेचनं ॥ त्वदर्थे विहितं राज्ञा तेन सर्वेण राघव ॥ ३६ ॥ सप्तसप्तचवर्षाणि दंडकारण्यमाश्रितः ॥ अभिषेकमिदं त्यक्त्वा जटाचीरधरो भव ॥ ३७ ॥ भरतः कोसलपतेः प्रशास्तु वसुधामिमां ॥ नानारत्नसमाकीर्णं सवाजिरथसंकुलां ॥ ३८ ॥ एतेन त्वानं रेंद्रोऽयं कारुण्येन समाप्नुतः ॥ शोकैः संक्लिष्टवदनो न शक्नोति निरीक्षितुं ॥ ३९ ॥ एतत्कुरु न रेंद्रस्य वचनं रघुनंदन ॥ सत्येन महतारामतोरयस्वनरेश्वरं ॥ ४० ॥ इतीव तस्यां परुषं वदं त्यागं चैव रामः प्रविवेश शोकं ॥ प्रविष्यथेचापि महानुभावो राजा च पुत्रव्यसनाभितप्तः ॥ ४१ ॥ इत्यार्षे श्रीरा० वा० आ० अ० अष्टादशः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ तदप्रियममित्रघ्नो वचनं मरणोपमं ॥ श्रुत्वा न विष्यथे रामः कैकेयीं चेदमब्रवीत् ॥ १ ॥ एवमस्तु गमिष्यामिव न वस्तुमहं त्वितः ॥ जटाचीरधरो राज्ञः प्रतिज्ञामनुपालयन् ॥ २ ॥ इदं तु ज्ञातुमिच्छामि किमर्थं मां महीपतिः ॥ नाभिनंदति दुर्धरोऽपि यथा पूर्वमरिंदमः ॥ ३ ॥ मन्युर्न च त्वया कार्यो देवि ब्रूमि तवाग्रतः ॥ यास्यामि भवसुप्रीतावनं चीरजटाधरः ॥ ४ ॥ अथाभिषेकवनवासयोः समचित्ततया धीरो दातुं महापुरुषत्वरामस्याह ॥ तदिति ॥ मरणोपमं लोकदृशा ॥ १ ॥ न द्विर्भाषत इत्युक्तत्वादेव मस्त्वित्येव केवलमाह ॥ यद्वा एवमस्तु भरताभिषेकोस्तु ॥ २ ॥ ३ ॥ मन्युर्न इति ॥ राजाभिप्रायज्ञानेच्छया प्रश्नेनेति शेषः ॥ ब्रूमि ब्रवीमि ॥ एतावत् ज्ञात्वा ॥ सर्वथा याप्याम्येव न त्वन्यथा शंकितव्यमिति भावः ॥ ४ ॥

॥ ४३ ॥